

Runa's geboorte

Mijn zusje komt op de wereld

Een prentenboek van Uwe Spillmann en Inga Kamieth

Idee en tekst: Uwe Spillmann – prenten: Inga Kamieth

Dit boek is van ...

Dit prentenboek wordt door Uwe Spillmann en Inga Kamieth in eigen beheer uitgegeven. "Runa" leeft dankzij de steun van de lezers!

Gezinnen, crèches en peutertuinen, scholen, bibliotheken, vroedvrouwen, kraamcentra, kinderartspraktijken en andere geïnteresseerden kunnen het boek dankzij jouw exemplaar leren kennen.

Op het Internet vind je enkele uittreksels en recensies met aanbevelingen van vroedvrouwenorganisaties. Bovendien tref je daar ook de volledige tekst vertaald in verschillende andere talen aan. We willen immers dat "Runa's geboorte" in zoveel mogelijk "moeder"-talen kan worden gelezen.

www.runas-geburt.de

Er bestaat ook een Engelse uitgave:

"Runa's Birth – The day my sister was born"

www.runas-birth.de

Bestel het boek bij ons voor €14 (inclusief verzendkosten binnen Duitsland)

Wij sturen het u dan meteen toe.

Contactadressen:

Inga Kamieth Tel: 00 49 51 21 60 53 11 e-mail: ingakamieth@web.de

Uwe Spillmann Tel: 00 49 50 65 17 83 e-mail: uwe.spillmann@t-online.de

In de boekhandel (voorlopig niet in België verkrijgbaar): € 14,- . I SBN 3-00-007551-8

Alle rechten voorbehouden aan Uwe Spillmann en Inga Kamieth.

I k heet Lisa, ik ben vier jaar. Zien jullie mij?
I k lig met mama in bed te knuffelen.

Papa en Lore maken het ontbijt al klaar. Lore is mijn meter. Ze is bij ons op bezoek, omdat ze ons gaat helpen. Mama heeft namelijk een baby in haar buik. Haar buik is al heel erg dik. Mama en papa hebben gezegd dat de baby er in de lente uitkomt.

Nu is het lente! De narcissen bloeien zelfs al!

Mama past nog maar net achter de wasbak. I k kan soms voelen hoe onze baby in haar buik beweegt. Hij kan al vrij goed trappelen. I k ook.

Bij het ontbijt eet mama helemaal niets, niet eens een boterham met honing. Ze zegt dat haar buik wat pijn doet. "Het gaat zeker gauw beginnen", zegt ze tegen papa. Lore en ik roepen: "Hoera, vandaag komt de baby!"
"Nu ja, nog even afwachten of het heviger wordt", antwoordt mama, "misschien zijn het nog helemaal geen echte weeën."

Papa speelt cirkusje met mij. Mama kijkt helemaal niet echt toe. En dat terwijl wij acrobaten zijn en gevaarlijke kunstjes doen!

Mijn meter heeft nu heel veel tijd voor mij. De zon schijnt en Lore speelt met mij en Fabio.

Fabio is mijn vriendje, hij is ook vier jaar. Het liefst bouwen wij in de zandbak stallen voor onze houten diertjes. I k heb er drie en Fabio heeft er vijf, hij heeft zelfs een klein ezeltje.

Wanneer ik mijn nieuwe zandvormpje wil gaan halen, moet ik stilletjes zijn. Mama staat in de hal te telefoneren. Met Karin. Dat is onze vroedvrouw.

Net als ik me helemaal verkleed heb, zie ik Karins rode auto. "Kijk!", roept Fabio. "Daar is jullie vroedvrouw!"

Vandaag heeft ze een grote, kleurige koffer mee. Karin is lief, ze heeft mij eens een blauwe steen cadeau gedaan en ik mag soms met haar hoorbuis spelen. "Hoi Karin!" roepen we, ze lacht even en gaat snel naar binnen.

Soms hoor ik mama kreunen en ze ademt ook erg luid. Dat is heel normaal, zeggen papa en de vroedvrouw. I k vind het een beetje raar. Goed dat Lore bij mij is – en Fabio natuurlijk. We spelen namelijk buiten winkeltje. Op de stoel staat de seetegee van Karin. Daarmee kan je het hart van de baby horen kloppen en er komt papier uit, net als bij onze fax.

Gelukkig hebben we een gastentoilet. In de badkamer kan ik namelijk niet gaan, omdat mama in bad zit en de vroedvrouw haar rug masseert. Het warme water en de massage doen mama tijdens de weeën goed.

Papa streelt mama's buik en masseert mama's rug. Papa helpt mama zo goed hij kan bij het krijgen van de baby. Dat heeft hij bij mijn geboorte ook al zo gedaan. Dat was vroeger, maar ik weet dat, omdat wij daar foto's van hebben in het fotoalbum.

Mama's buik hangt kogelrond langs de bal naar beneden, zo kan ze haar rug ontspannen. Ik gebruik die bal altijd om mee te huppen, maar alleen als er iemand mij vasthoudt.

Fabio wilde niet meer met mij spelen, hij wil alleen nog met mijn driewieler fietsen. Dus ben ik met Lore terug naar binnen gegaan.

Net wanneer de baby echt uit mama's buik gaat komen!

In de slaapkamer is het schemerig en het ruikt er ook helemaal anders dan anders. De verwarming staat aan, zodat de baby het lekker warm heeft.

O, mama heeft heel luid geschreeuwd. En dan horen we het baby'tje!

"Wèèèèèèèèèè!" doet het, maar wanneer mama het in haar armen neemt, wordt het snel rustig. Mama en papa en Lore wenen een beetje, omdat ze zo gelukkig zijn. Zelfs Karin heeft een traantje weggepinkt. Van vreugde, omdat ik nu een zusje heb. Hoera, ik heb een zusje!

We helpen de navelstreng door te knippen. Je moet goed oppassen dat de klemmen juist zitten, heeft Karin gezegd.

Mijn kleine zusje wordt gemeten, gewogen, gewassen en krijgt een luier om. En ik mag daarbij helpen. Ik kan dat goed, want ik ben immers een grote zus.

Karin ruimt haar vroedvrouwenspullen op. Er gaat best veel in zo'n vroedvrouwenkoffer. Ik heb een dokterstas, maar die is kleiner. De papieren onderleggers steekt Karin in een vuilzak.

Meteen klinken we allemaal op mijn kleine zusje. De volwassenen drinken champagne en ik drink kinderchampagne. Dat is eigenlijk spuitwater, maar in mijn glas tinkelt het net zo mooi als in de andere glazen. "Van harte proficiat!" zegt iedereen, het is immers geboortedag.

Wanneer de vroedvrouw naar huis rijdt, is het al donker.

Mama, papa en ik kunnen de ogen helemaal niet van onze baby houden. Telkens weer bekijken we de kleine Runa.

Ja, mijn kleine zusje heet Runa.

Ik vind dat een mooie naam. Mama en papa hadden die al lang uitgekozen, maar tot nu toe was hij geheim.

Runa drinkt bij mama aan de borst en valt dan in slaap.

Ik knuffel met mama en papa in bed. En met Runa.

En morgen vlecht ik een navelstreng, en dan speel ik met Fabio geboorte.